

[Helga Soltau]

Hr. Honoré udtaler noget om, at det ikke kan nytte noget, at man fra kristeligt folkeparti vil forsøge at lave reformer i denne sag. Men hvis man vil forsøge fra kristeligt folkepartis side på grundlag af dette lovforslag at påstå, at det er reformer i samfundet, så kalder jeg det for en storm i et glas vand.

Når jeg kritiserer kristeligt folkepartis forslag, som jo netop favoriserer kernefamilierne – det favoriserer, at der er en husmor, der allerhøjest er halvdags udearbejdende, at der er børn under 15 år – ved at give dem denne fradragsret, så er det ikke, fordi vi misunder disse familier, at de har mulighed for at få hjælp i deres husstand, hvis de har behov derfor. Det er simpelt hen, fordi vi går imod flere af disse tåbelige fradragsregler, vi har i samfundet i dag.

Det er heller ikke et spørgsmål om, at vi vil blande os i det familiemønster, der findes. Hvis hr. Honoré ikke har idé om det og ikke følger med i, hvad der sker i samfundet, så kan jeg fortælle ham, at der er et helt andet familiemønster på vej, og vi vil sådan set alle sammen godt medvirke til, at der bliver noget mere naturligt ud af det, og at der ikke er familiemønstre i vort samfund, der bliver favoriseret fremfor andre.

Derfor skal jeg sige til hr. Honoré, at når der i denne sal kommer andre, alvorlige reformer på bordet, så må vi sandelig håbe, at kristeligt folkeparti er med. Det er reformer, der kan være til gavn for hele den danske befolkning, ikke bare for en ganske lille gruppe i det danske folk. Vi kan simpelt hen ikke være tjent med det skattesystem, vi har i dag. Vi kan ikke være tjent med større lapperier på det, og dette lovforslag er et lapperi, der kun favoriserer nogle ganske få i dette samfund.

I modsætning til fremskridtspartiets repræsentant, som var heroppe for lidt siden, og som meget gerne vil have indkomstkatten væk, vil jeg sige, at retsforbundet altid har været indkomstkattens fjende nr. 1. Vi kender mulighederne for det, der skal sættes i stedet for, og vi kender det, der skal gavne hele samfundet og ikke bare en ganske lille gruppe. Jeg vil appellere til jer alle sammen om, at I snart vågner op.

Waldorff (VS):

Nu synes jeg alligevel, at hr. Honoré skal have lov til at syde i sit eget fedt. Han sagde – jeg håber, det er ordret: f. eks. mener jeg, at sygeplejersker vil have gavn af en huslig uddannelse. Nu sagde hr. Honoré faktisk »sygeplejersker«; han sagde ikke, at f. eks. »sygeplejere« vil have gavn af en huslig uddannelse. Det viser sådan set meget godt hr. Honorés tankegang.

Dernæst må man jo nok spørge: hvad pokker tror hr. Honoré at en sygeplejerske laver i dag, som har forbindelse med det, som hr. Honoré kalder huslig uddannelse? Det er altså ikke noget med at gå og nusse om patienterne på hospitalerne og arrangere blomster. Det er et højt kvalificeret, meget krævende arbejde, man har som sygeplejerske.

Og i forlængelse af det, hr. Ole Olsen siger, kan jeg referere, at hos de mennesker, jeg kender, som under den gamle ordning først har været i huset for at kunne komme i gang med en sygeplejeuddannelse, har jeg mødt almindelig irritation over at skulle gå og passe disse irriterende unger, fordi husfruen havde travlt med at gå til frisøren. Det, som er glædeligt, er selvfølgelig, at de unge i dag har en anderledes bevidst holdning til deres egen situation og faktisk i vid udstrækning afviser at gå og være husslaver.

Det, som hr. Honoré ser som et problem, når man skal opretholde disse overklasseprivilegier, er, at man desværre bliver nødt til i de nordlige kvarterer at betale noget mere for at overtale de unge til at komme og lave husligt arbejde for en, og hvis ikke man skal gøre det alt for uoverkommeligt for rigmandsklassen at betale sig fra dette, så bliver man nødt til at indføre nogle skattefradrag for dem.

Et andet argument fra hr. Honorés side var, at det var ganske gavnligt for alle mennesker at lære at passe børn, og det var meget godt at kunne det, også inden man fik børn. Der vil jeg godt betro hr. Honoré, at det faktisk ikke er særlig kompliceret at lægge ble på unger. Jeg ved ikke, om han har prøvet det, ellers vil jeg anbefale det, men efter et ganske kort stykke tid lærer man, hvordan det skal gøres. Det samme gælder det at passe syge børn, sådan almindeligt syge børn i hjemmet, det kan også let lade sig gøre. Det er faktisk ret vigtigt. Jeg tror ikke, hr. Honoré nogen sinde vil fatte, at det